

VERENIGING VRIENDEN VAN DE AMSTERDAMSE BINNENSTAD
Algemene Ledenvergadering, zaterdag 6 maart 2010
Algemeen Jaarverslag 2009

Inleiding

Onze vereniging bestaat op 6 maart 2010 precies 35 jaar, een moment om terug te kijken, maar vooral ook vooruit te kijken. In het verslagjaar dat loopt van de ALV van 18 april 2009 tot de ALV van 6 maart 2010, was de vereniging betrokken bij diverse onderwerpen, uiteenlopend van relatief kleine zaken tot grote onderwerpen als het Binnengasthuisterrein, hoogbouwontwikkelingen, de Unesco-aanwijzing en de Noord/Zuidlijn. De Werkgroep Waakhond was ook dit jaar buitengewoon actief (zie het aparte verslag).

Het was echter ook een jaar waarin de vereniging een andere statutair vastgestelde taak, namelijk kennisoverdracht, meer dan ooit gestalte heeft gegeven door de voortvarende wijze waarin Manja Houba de leiding heeft genomen van de Excursiecommissie. Dat legt ons geen windeieren, zoals uit de ledengroei blijkt (zie het financieel jaarverslag).

Nu onze vereniging 35 jaar bestaat en is gegroeid naar ongeveer 2.500 leden, waarmee wij een grote vereniging zijn geworden – in Amsterdam zelfs veruit de grootste historische vereniging – is er alle aanleiding te kijken of de huidige organisatie nog wel is toegesneden op de verantwoordelijkheid die een dergelijke positie met zich mee brengt. Hierover aan het slot van dit jaarverslag meer.

Binnengasthuisterrein

Dat onze vereniging anno 2010 nog hard nodig is, blijkt uit een dossier als het Binnengasthuisterrein, waar de Universiteit van Amsterdam geen enkele rekening lijkt te willen houden met het feit dat de binnenstad beschermd is door de Monumentenwet en op de Werelderfgoedlijst van de Unesco wordt geplaatst. Eigenlijk is de UvA het laatste grote bedrijf dat in de binnenstad denkt beschermde monumenten te kunnen verwaarlozen, uithollen of zelfs slopen. Andere grote bedrijven, zoals de ABN/Amro, hebben het dat al lang opgegeven en zijn verhuisd naar de Zuid-as. Natuurlijk willen wij graag dat de UvA in de binnenstad blijft, maar zij dient wel rekening te houden met het bijzondere karakter van de binnenstad. Terwijl de strijd om het behoud van een tweetal Rijksmonumenten op het Binnengasthuisterrein, de Tweede Chirurgische Kliniek en het Zusterhuis, nog volop gaande is, bereikte ons het bericht dat de UvA voornemens is om het volgende monument, het ziekenhuisgebouw op de hoek van de Oude Turfmarkt en de Grimburgwal, ernstig aan te tasten. Kortom, ook de komende jaren zal de vereniging in de clinch liggen met de universiteit, nota bene de instelling waaraan zoveel van onze leden verbonden zijn. De vereniging heeft in 2009 de stap naar de rechter gezet, door op 20 maart 2009 een bezwaarschrift tegen de monumenten- en sloopvergunning in te dienen bij de Rechtbank Amsterdam. Op 19 oktober 2009 stelde wij een nadere motivering van ons bezwaarschrift op, een uitgebreid document, dat eindigt met de constatering dat de historische binnenstad beperkingen aan gebruikers stelt. De hoorzitting over dit onderwerp zal op korte termijn plaatsvinden, de voorbereiding hiervoor is in volle gang. Wij trachten aan te tonen dat de belangenafweging ten onrechte in het nadeel van de Rijksmonumenten uitpakt. Daarbij is het essentieel dat wij aannemelijk maken dat er alternatieven bestaan die niet serieus zijn onderzocht, zowel minder destructieve alternatieven op de Binnengasthuisterrein en de directe

omgeving als eventuele sloop/nieuwbouwplannen elders. Zo hebben wij de suggestie gedaan om het voormalige Fortisgebouw op het Rokin, dat geen beschermd monument is, ‘op te offeren’ voor een mooi ontworpen nieuwe universiteitsbibliotheek, maar dit idee is niet opgepakt. Dit heeft ons niet echt verbaasd, want de UvA was zelfs niet geïnteresseerd in gebouw De Bazel, dat door de gemeente speciaal voor dit doel werd aangekocht en dat uiteindelijk een prachtige herbestemming kreeg als Stadsarchief.

Naast de monumentenvergunningsprocedure loopt er een artikel 19-procedure, nodig om het bestemmingsplan zodanig te wijzigen dat het bouwplan van de UvA daarin past, uiteraard een omgekeerde gang van zaken, want bestemmingsplannen dienen niet aan bouwplannen te worden aangepast. Er ligt een belangrijke uitspraak van de Raad van State, dat de hovenstructuur van het Binnengasthuisterrein bewaard dient te worden en dat is nu precies wat de UvA niet wil. Het stadsdeel heeft inmiddels een ruimtelijke onderbouwing gemaakt, waarin wordt getracht te onderbouwen waarom de hovenstructuur mag worden aangetast. De vereniging heeft daartegen op 12 februari 2010 een zienswijze opgesteld waarin zij bepleit de uitspraak van de Raad van State te accepteren. Ongetwijfeld brengt deze procedure ons opnieuw bij de Raad van State. Kortom, wordt vervolgd.

Unesco-aanwijzing

In 2009 is eindelijk, na vele jaren vertraging, de binnenstad van Amsterdam, in het bijzonder de zeventiende-eeuwse grachtengordel, formeel voorgedragen voor de Werelderfgoedlijst van de Unesco. Of we op de lijst worden geplaatst, hangt af van de overtuigingskracht van het door het Rijk en de gemeente opgestelde nominatiedossier, een lijvig rapport waarin de bijzondere ‘universele’ waarde van het beoogde werelderfgoed is beschreven. In een intern discussiestuk, opgesteld door Gerrit Vermeer en ondergetekende in november 2009, hebben wij geprobeerd invloed op de inhoud van het dossier uit te oefenen. Zo hebben wij betoogd dat het kerngebied weliswaar qua structuur zeventiende-eeuws is, maar vooral bestaat uit gebouwen uit latere perioden. Volgende generaties waren zich steeds bewust van de bijzondere waarde van de grachtengordel, want de meeste latere bebouwing, ook die uit de twintigste eeuw, is historiserend. Deze typisch Amsterdamse traditie dient niet genegeerd te worden, niet alleen omdat de Unesco anders lastige vragen zal stellen over de authenticiteit van het beoogde werelderfgoed, maar ook omdat wij die karakteristiek niet willen afbreken of onmogelijk maken, gelet op de documenten die de Unesco daar zelf over heeft geschreven. Uit het feit dat de herbouw van de Haringpakkerstoren als een probleem dossier wordt opgevat, blijkt al dat dit geenszins alleen een academische discussie is. De Unesco verbiedt ‘pseudo-historische’ nieuwbouw, terwijl de herbouw van de Haringpakkerstoren wel degelijk in een bepaalde traditie staat. Zonder die traditie zou de binnenstad überhaupt niet meer bestaan en was ook de nominatie voor de Werelderfgoedlijst niet aan de orde geweest. Door die traditie te beschrijven, kunnen, zo stelden wij, lastige vragen worden vermeden. Het lijkt erop dat wij in de roos schoten, want de vraag hoe authentiek de Amsterdamse binnenstad nu eigenlijk is, speelde een belangrijke rol tijdens het bezoek van de ICOMOS-delegatie aan onze stad. De beslissing van de Unesco wordt verwacht in de zomer van 2010.

Hoogbouw

In het Unesco-dossier gaat het ook om beleid van de gemeente dat de visuele integriteit van het beoogde werelderfgoed kan aantasten, zoals het hoogbouwbeleid. Alle beleidsdocumenten die betrekking hebben op de binnenstad zijn aan het nominatiedossier toegevoegd en naar Parijs gestuurd: een kist vol. Over de hoogbouwplannen zal men zich in Parijs achter de oren

krabben, want de niet bestuurlijk vastgestelde hoogbouwnota, opgesteld door DRO in samenwerking met BMA, wijkt op hoofdpunten af van een nagestuurd document, opgesteld door een andere groep DRO-medewerkers, dat minder verreichend was. Van dat laatste document zijn de belangrijkste conclusies opgenomen in de nieuwe Structuurvisie, die overigens eveneens nog niet bestuurlijk is vastgesteld. Omdat het erop leek dat BMA de interne discussie met DRO aan het verliezen was, hebben wij aan Hendrik Battjes, die ons vaker adviseert bij stedenbouwkundige kwesties, gevraagd een nota te schrijven met een concreet tegenvoorstel, dat voldoende rekening houdt met andere belangen en zodanig is uitgewerkt dat het zowel door BMA als door DRO kan worden overgenomen. Battjes heeft zich bijzonder goed van deze opdracht gekwetend, want zijn nota, opgestuurd aan de gemeente en de gemeenteraadsfracties op de laatste dag van 2009, werd goed ontvangen bij BMA. Esther Agricola heeft zich er, in het overleg met de wethouder, zelfs vierkant achter gesteld. In deze nota bepleit de vereniging scherper geformuleerde hoogtebepalingen. Men zou kunnen vastleggen dat er bij toekomstige wijzigingen van het bestemmingsplan niet in de hoogte mag worden afgeweken. Om de zaak niet helemaal op slot te zetten zou dan een vrijstellingsbevoegdheid voor B & W kunnen worden opgenomen voor uitzonderingen, met als criterium dat het stadsbelang geschaad zou zijn bij het niet verlenen van de vrijstelling. Dit stelsel van bepalingen zou dan verfijnd moeten worden voor de diverse hoogtecategorieën. In feite komt dat neer op een zoneringsstelsel. Incidentele hoogbouw sluit de vereniging dus niet uit, maar wel als daardoor de visuele integriteit van de binnenstad wordt aangetast. De wijze waarop de nieuwbouw op het Westerdokseiland de Prinsengracht afsluit, toont al aan dat ook dergelijke bouwmassa's als hoogbouw dienen te worden beschouwd. Het gaat bij hoogbouw altijd om de relatie met de directe en soms ook verder gelegen omgeving als sprake is van zichtlijnen.

De vereniging heeft diverse gesprekken over dit onderwerp gevoerd, onder andere samen met de Bond Heemschut en het Genootschap Amstelodamum bij BMA, in aanwezigheid van de betrokken DRO-ambtenaren. Ook in het Amsterdam Overleg werd het onderwerp besproken. Op 15 januari 2010 bracht wethouder Gerson een werkbezoek aan onze vereniging, dat grotendeels in het teken stond van het hoogbouwbeleid. Om een lang verhaal kort te maken, het College van B & W besloot in januari 2010 alsnog een hoogbouwnota op te stellen die bestuurlijk zal worden vastgesteld – aanvankelijk was men dat niet van plan – een belangrijk eerste resultaat omdat beleidskeuzes ten aanzien van zo'n belangrijk onderwerp dat het aangezicht van onze stad in de toekomst zal bepalen niet zonder maatschappelijke en politieke discussie dienen te worden genomen. Tot onze grote en blijde verrassing bleek B & W niet aan DRO, maar aan BMA de opdracht te hebben gegeven om deze hoogbouwnota op te stellen, zo stond het althans in de notulen van B & W. DRO was het daarmee niet eens en liet weten dat dat een vergissing was. Er had moeten staan: door DRO, niet door BMA. Wie is er nu eigenlijk de baas in deze stad, B & W of DRO?

Hoe dan ook, met onze nota hebben wij een goede uitgangspunt verkregen in het komende debat waarvan wij hopen dat er zoveel mogelijk mensen bij betrokken worden. Uiteindelijk gaat het debat over de vraag wat voor soort stad Amsterdam willen worden, een anonieme stad van de economie, waarvan er in de wereld al zoveel zijn, of een stad op menselijke schaal, het Amsterdam zoals wij dat kennen en waarvan wij houden. De binnenstad dient daarin geen 'status aparte' te hebben, maar eigenlijk het uitgangspunt te zijn voor de stad als geheel.

Noord/Zuidlijn

Ook in 2009 heeft de Noord/Zuidlijn de gemoederen weer flink bezig gehouden. Het Rapport-Veerman was de aanleiding voor het houden van een extra ledenvergadering van onze vereniging, die plaatsvond op 25 juni 2009. Deze vergadering werd bijgewoond door wethouder Gerson. Na een inleiding van Auke Bijlsma, die als ex-raadslid bijzonder veel van dit onderwerp afweet, vond een verhitte discussie plaats. Daarbij ging het ook om de vraag of de vereniging vóór of tegen de metroaanleg is, maar de ledenvergadering besloot al snel dat we er goed aan doen onze aandacht te beperken tot de risico's van de metroaanleg voor de historische bebouwing. De beslissing om de metro aan te leggen is immers al door de Raad genomen en alleen deze kan de stekker eruit trekken. Het leek daarom voor onze vereniging belangrijker om de risico's in kaart te brengen en maatregelen te bepleiten om schade te voorkomen. De ledenvergadering besloot, na stemming, dat het niet verantwoord is met de metroaanleg door te gaan als niet duidelijk is wat de risico's zijn, welke maatregelen genomen worden om deze risico's te beheersen en er geen professionele organisatie bestaat om toezicht uit te oefenen. Naar het oordeel van de vereniging was aan die eisen op dat moment nog niet voldaan. De vereniging werd daarin gesterkt door het Rapport-Veerman. Later kwamen daar nog de bevindingen van de Enquêtecommissie bij en die logen er niet om.

Een direct gevolg van de ledenvergadering was dat een delegatie van de vereniging, bestaande uit Gerrit Vermeer en ondergetekende, besprekingen heeft gevoerd met zowel de Projectgroep Noord/Zuidlijn als met wethouder Gerson. Op 11 november 2009 heeft de vereniging in een raadsadres verzocht nader bouwfysisch onderzoek te doen naar de gebouwen langs het tracé van de NZ-lijn. Gebleken was namelijk dat het gedane onderzoek volstrekt onvoldoende was om schade ten gevolge van het boren van de metrotunnel te voorkomen. Het funderingsonderzoek leek te zijn uitgevoerd met een natte vinger (steekproefsgewijs), zodat niet uit te sluiten valt dat er straks nog vele panden een slechte fundering blijken te hebben. Hetzelfde concludeerde funderingsexpert Victor de Waal op de hoorzitting van de gemeenteraad van 11 februari 2010. Van de wethouder kreeg de vereniging de toezegging dat aanvullend onderzoek alsnog zou plaatsvinden. Dat onderzoek is momenteel in uitvoering. Alle panden, zowel die aan de straat als direct daarachter, worden bekeken op het type fundering en eigenschappen, om extra risico's in kaart te brengen. Het onderzoek wordt gedaan door een onafhankelijke deskundige, aangesteld door de gemeente. Dat is een belangrijk resultaat.

Graf van Hendrick de Keyser in ere hersteld

Tijdens een feestelijke bijeenkomst met een aantal genodigden heeft wethouder Gerson op 29 januari 2010 de weer zichtbaar gemaakte grafzerken van Hendrick de Keyser in de Zuiderkerk onthuld. Daarmee is het belangrijkste doel bereikt van het Comité Eerherstel Hendrick de Keyser, dat in 2007 werd opgericht en bestaat uit vertegenwoordigers van tien Amsterdamse verenigingen, waaronder onze vereniging. De initiatiefnemer was Hendrik Battjes, voorzitter van het comité Els Agtsteribbe. Met het nu bereikte resultaat is een raadsbesluit na vele jaren alsnog uitgevoerd en eert Amsterdam zijn belangrijkste zeventiende-eeuwse bouwmeester en beeldhouwer.

Vele bouwplannen beoordeeld

De vereniging heeft in dit verslagjaar vele bouwplannen beoordeeld, zoals ook blijkt uit het verslag van de Werkgroep Waakhond. De Werkgroep heeft 28 zienswijzen opgesteld. Een belangrijk resultaat van een bezwaarprocedure was het besluit van het stadsdeel om het

bouwplan Nieuwe Jonkerstraat 13-17 niet te vergunnen, een besluit dat in overeenstemming was met het advies van de bezwaarschriftencommissie. Door het grootschalige bouwplan werd een laag ‘orde 2’-pand vervangen. Daarvoor was vrijstelling nodig van het bestemmingsplan, want ‘orde 2’-panden mogen in principe niet worden verhoogd. In dit geval, zegt de bezwaarschriftencommissie, laat het straatbeeld dat niet toe want juist die lage hoogte is hier beeldbepalend. Dat er in vroeger jaren voor verhogingen uitzonderingen zijn gemaakt is geen argument, want in het nu geldende bestemmingsplan is behoud en herstel als uitgangspunt opgenomen. Verder heeft de Welstandscommissie het bouwplan alleen architectonisch beoordeeld, dus dat advies kan ook niet als argument voor de vrijstelling worden gebruikt. Iets om te onthouden! Heel belangrijk hierbij is de constatering van de bezwaarschriftencommissie dat er geen sprake is geweest van een goede belangenafweging omdat de keuze om het private belang van de aanvrager voorrang te geven niet werd beargumenteerd. Voortaan mogen we dus bij belangrijke zaken een inhoudelijke argumentatie voor belangenafwegingen verwachten en dat is een belangrijk resultaat voor onze vereniging. Het bestuur heeft overigens zelf ook in een aantal zaken handelend opgetreden, uiteraard in overleg met de Werkgroep Waakhond. De belangrijkste onderwerpen waren wat dat betreft het Paleis op de Dam en Ons’ Lieve Heer op Solder. De vereniging sprak zich in een zienswijze inzake het ‘blonderen’ van de gevels van het voormalige stadhuis van Jacob van Campen uit voor een minder vergaande ingreep. Dat lijkt nu inderdaad te gaan gebeuren. Hiertoe heeft de vereniging gesprekken gevoerd met zowel de Rijksgebouwendienst als de vergunningverlenende instantie, het stadsdeel. Ook het bouwplan van Ons’ Lieve Heer op Solder had onze aandacht, omdat de transformatie van het hoekpand Oudezijds Voorburgwal 38 hoek Heintje Hoeksteeg tot museumingang en -uitbreiding de totale vernieling van een ‘orde 2’-pand betekent met ernstige aantasting van het beschermd stadsgezicht. Na enkele gesprekken met de directie van het museum, waarbij eenmaal ook architect Felix Claus aanwezig was, werd ons echter duidelijk dat het museum tot geen enkele aanpassing bereid is. Men wil een eigentijdse toevoeging naast het zeventiende-eeuwse Rijksmonument. Een beetje een apart geval is Prinsengracht 43, waar een geheel pand, op de voorgevel na, is gesloopt zonder dat de gemeentelijke procedures correct zijn gevolgd. Door een ambtenaar van Bouw- en Woningtoezicht is toestemming gegeven voor de sloop van het pand – de verleende bouwvergunning stond een veel minder ingrijpende sloop toe – terwijl volgens het staande beleid eerst door BMA een ‘quick-scan’ gemaakt had moeten worden. Deze is overigens alsnog uitgevoerd nadat de vereniging lastige vragen stelde, maar toen was het pand al gesloopt. Op 20 december heeft de vereniging over deze kwestie een raadsadres ingediend, waarin om herbevestiging van het ‘quick-scan’-beleid werd gevraagd. Hier is nog geen antwoord op gekomen.

Prinsengracht 43 laat zien wat er uiteindelijk gebeurt als er jarenlang geen onderhoud wordt gepleegd. Dat er anno 2010 nog steeds verwaarloosde panden bestaan, bleek in mei 2009 met de aanbidding van een door de Bond Heemschut opgestelde lijst van ‘klein verval’. In een aantal gevallen was sprake van groter en erg zorgwekkend verval dat het voortbestaan van de monumenten in gevaar brengt. Op 20 februari vond een fietstocht en discussiemiddag over dit onderwerp plaats, georganiseerd door de Bond Heemschut in samenwerking met onze vereniging. Ondergetekende gaf op deze bijeenkomst een inleiding met lichtbeelden.

Verenigingsactiviteiten

Een belangrijke verenigingsactiviteit in het verslagjaar was de viering van de verjaardag van Amsterdam op 27 oktober 2009 in samenwerking met het Amsterdams Historisch Museum.

De bijeenkomst was bijzonder geslaagd, ook door de medewerking van de gemeente die de torens van de stad opsierde met de Amsterdamse vlag.

Vanwege de aankondiging van Herman Pinkse om na vele jaren noeste arbeid om te stoppen met zijn werk voor onze Werkgroep Waakhond, ontstond de acute noodzaak op zoek te gaan naar opvolgers. Deze opvolgingskwestie was een goed moment om het functioneren van de werkgroep te evalueren en te kijken op welke wijze het werk van de werkgroep beter ondersteund kan worden. Zo heeft Johan Wolff per 1 januari de taak op zich genomen om het werk van de werkgroep te coördineren. Daarnaast wordt de werkgroep inmiddels versterkt door David Mulder en vanuit het bestuur door Wolbert Vroom. Op deze manier laat het bestuur blijken grote waarde te hechten aan het belang van de werkgroep en wordt tevens voldaan aan de statutaire eis dat een werkgroep moet bestaan uit minstens één bestuurslid. Het bestuur hoopt dat de werkgroep zich verder zal ontwikkelen als een technische commissie waaraan het bestuur bepaalde taken kan overdragen. Thans wordt gewerkt aan een digitaal archiveringssysteem.

In het verslagjaar kwam ook de nieuwe website van onze vereniging gereed. De inhoud is vrijwel gelijk aan de vorige website, maar het ziet er allemaal wat frisser uit en een aantal zaken zijn geautomatiseerd. Nieuw is bijvoorbeeld de mogelijkheid tot inloggen en het plaatsen van reacties. Tot nu toe wordt daar nog weinig gebruik van gemaakt, maar hopelijk wordt dit de komende tijd een nieuwe manier waarop de verenigingsleden met elkaar communiceren.

De groei van het ledental en daarbij het toegenomen aantal activiteiten doet de vraag ontstaan of de bestaande organisatie nog wel toereikend is om het werk van de vrijwilligers optimaal te ondersteunen. Eigenlijk werkt de vereniging nog steeds op dezelfde manier als twintig jaar geleden en de vraag ligt voor de hand of het zo nog verder kan. Het bestuur zou het komende jaar een nieuwe basis willen leggen voor de toekomst door de organisatie te professionaliseren zodat vrijwilligers beter kunnen worden ondersteund en ook het voortbestaan van de vereniging beter kan worden gewaarborgd. In dit licht moet de voorgestelde contributieverhoging worden gezien. Als we willen vasthouden wat we de afgelopen jaren hebben bereikt, zoals het wekelijks beoordelen van de bouwplannen door de Werkgroep Waakhond, de uitbreiding van de verenigingsactiviteiten als excursies en lezingen, maar ook de vele gesprekken die de vereniging heeft met ambtenaren en in de stad zelf en de grotere naamsbekendheid, is dat onvermijdelijk. Uit de vele telefoontjes en emails die wij wekelijks ontvangen blijkt ook dat steeds meer mensen onze vereniging weten te vinden. De mensen die een beroep op ons doen verwachten dat wij ons voor hen inzetten, zelfs als ze geen lid zijn, en regelmatig moeten we hen teleurstellen, eenvoudig omdat we het werk niet aankunnen. Het bestuur acht dit steeds meer een probleem. Er zijn te weinig mensen actief, maar om leden actief te krijgen én te houden, is ondersteuning en coördinatie nodig. Dit is maar één aspect van de problemen waar onze 35-jarige vereniging thans voor staat.

Walther Schoonenberg
secretaris

Bijlage. Belangrijkste uitgegane stukken

- Binnengasthuisterrein: zienswijze i.h.k.v. artikel 19-procedure, 3 maart 2009
- Binnengasthuisterrein, bezwaarschrift tegen monumenten(sloop)vergunning, 20 maart 2009
- Rozenstraat 72, intrekken bezwaarschrift op bouwvergunning na behalen van belangrijk resultaat m.b.t. ‘vanwege-bescherming’, 1 april 2009
- Project 1012, reactie op plannen Project 1012 voor stadshart, 13 april 2009
- Noord/Zuidlijn, raadsadres samen met Bond Heemschut en Genootschap Amstelodamum, 15 mei 2009
- Inspraakverordening, opmerkingen t.a.v. bijzondere inspraakprocedure ruimtelijke ordening, 25 juni 2009
- Koninklijk Paleis, zienswijze t.a.v. monumentenvergunning, 15 juli 2009
- Steigerdoekreclame, reactie op notitie stadsdeel, 4 augustus 2009
- Keizersgracht 164, zienswijze ten aanzien van de verdere aantasting en legalisering van aantasting van het Rijksmonument, 6 oktober 2009
- Keizersgracht 164, aanvullende zienswijze, 7 oktober 2009
- Bierfiets, raadsadres, 7 oktober 2009
- Binnengasthuisterrein, nadere motivering van bezwaar tegen monumenten(sloop) vergunning, 19 oktober 2009
- Noord/Zuidlijn, raadsadres waarin wordt verzocht om nader bouwfysisch onderzoek, 11 november 2009
- Prinsengracht 43, raadsadres over illegale sloop, 20 december 2009
- Ons' Lieve Heer op Solder, brief aan museum over onaanvaardbare aantasting van orde 2-pand OZ Voorburgwal 38, 20 december 2009
- Structuurvisie, reactie op hoogbouwplannen in nieuwe Structuurvisie, 31 december 2009
- Huidekoperstraat 13-17, zienswijze vanwege dreigende sloop voormalige koetshuizen, 24 januari 2010
- Ons' Lieve Heer op Solder, zienswijze t.a.v. aantasting van orde 2-pand OZ Voorburgwal 38, 4 februari 2010
- Binnengasthuisterrein, aanvullende zienswijze i.h.k.v. artikel 19-procedure, 12 februari 2010

Het bestuur kwam het afgelopen jaar zeven maal bijeen op de volgende data: 1 mei 2009, 22 juni, 25 augustus, 4 november, 14 december, 2 februari 2010, 17 februari.